

FOAIA DIECEZANĂ

Organ al Episcopiei gr. or. rom. a Caransebeșului
APARE DUMINICA

Prețul abonamentului: Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane pe 1/2 de an 5 cor. " România și străinătate pe an 14 fr. " " " " pe 1/2 an 7 "	Prețul inserțiunilor: Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor., de aci în sus 10 coroane.	Manuscrisurile să adresează la redacțiunea "FOAIA DIECEZANĂ" iar banii de prenumerațiune și inserțiuni la Administrațiunea Tipografiei și Librăriei die- cezane în Caransebeș. - Telefon Nr. 30.
--	---	--

Nr. 4625 Șc. ex 1909.

Concurs

Pentru ocuparea unui post de profesor pentru obiectele: Istoria universală, Istoria patriei, Constituția și Geografia patriei și Constituția bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania să scrie din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“.

Emolumentele împreună cu acest post sânt:

1. Salar fix anual 1600 cor.
2. Dela definitivare în rețut de cuartir 400 cor.
3. Dreptul la 5 cvincenii à 160 cor., socotindu-se acestea dela definitivare.

Dreptul la penziune în sensul statutelor de penziune.

Competenții pot fi numai români gr. or. și au să producă:

1. Atestat de botez.
2. Atestat de maturitate.
3. Absolutoriu de universitate despre studii pedagogice sau filozofice.
4. Eventuale atestate de cenzură.
5. Atestate despre eventuale servicii de până acuma.

Caransebeș, din ședința konzistorială ținută în
20 Noembrie 1909. 2—3 [63]

Filaret Musta m. p.
Arhimandrit, vicariu episcopesc.

Vocațiunea preoțască

În timpurile noastre, poate ca nicidecum altădată, să cere să fim în curat cu ce să așteptăm dela unul care voește să fie povățuitor altora nu numai în afacerile acestei vieți vremelnice, ci îndeosebi ale celei viitoare, vecinice.

a) Cinstea de a fi în locul de povățuitor altora nu ș-o poate lua nimene, ci trebuie să să dea

cuiva de Dumnezeu. Acesta face pe cineva intimul său, iar acestui intim credinciosul își descopere toate tainele sufletului așteptând ertare dela Celce a făcut cerul și pământul, marea și toate câte sânt într'ânsele. Acestui samăn al său credinciosul se știe mai aproape decât or-cui altul, căci e convins că toate ce acesta face, lucrează în numele, cu puterea Ființii absolute, a lui Dumnezeu.

E firesc însă ca noi să așteptăm dela cel chemat de Dumnezeu, să arate prin semne văzute că într'adevăr a fost chemat în slujba duhovnicească, e trimisul lui Dumnezeu.

Peste tot să recunoaște, că vocațiunea, chemarea să manifestă în aptitudinile, gusturile, grațiile ce le are individul respectiv. Chiemarea o are el în sine și trebuie numai să știe a o descoperi, a o face cunoscută altora. Iar împuțernicirea la aceasta o primește cel chemat prin autorizare dela episcopul său.

Nu încapă îndoială că origina vocațiunii preoțesti e dumnezeiască, să dă absolut gratuit; are caracter exterior și obiectiv al intimării.

Alegerea din partea lui Dumnezeu poate fi cunoscută numai întrucât el o manifestă prin cineva. Și multe sânt ce trebuie transmise și intime subiectului, nu prin semne subiective, ci de ministri legali ai bisericii, ca astfel chemarea să fie adevărată și reală.

În acest punct avem multă asemănare cu chemarea întâilor învățăcei ai Mântuitorului, cari încă nu dela sine s'au înșirat între adepții lui intimi, ci Cristos i-a chemat să fie organe ale lui Dumnezeu; iar chemat de Dumnezeu este cel ordonat de servitorii ordinari ai bisericii inzeștrați cu putere a transmite altora o parte ori întreaga lor putere spirituală primită dela apostoli, respective dela urmașii lor.

Conceptul acesta al organizmului de transmitere în materia vocațiunii conține însă con-

secințe foarte importante, adică nu există chemare afară de puterea ierarhică; iar actul prin care cineva e chemat la un oficiu bisericesc — oficiul ministrilor bisericii — nu e numai o consecrare sau constatare oficială a chemării dumnezești, ci această chemare e transmisiune reală la subiect. De aceea în subiect, deocamdată, nu poate avea loc decât facultatea de a fi chemat, aptitudinea de a primi chemarea dumnezească. Astfel trebuie să facem osebire între vocabilitate și vocațiune ca act.

Că așa este, să poate demonstra din istoria descoperirii dumnezești. Aron e chemat de Dumnezeu prin Moisi. Preacurata *Fecioară* nu avuse înainte chemarea ce s'ar fi manifestat prin semne, dorințe, ci că e aleasă i-să spună de înger. Și astfel să mai pot aduce fapte din istoria bisericească, care ne spune cum cei dintâi diaconi au fost instituți în urma unui examen de capabilitate (Fapt. Apost. 6, 36); aceeaș procedură să observă la Timotei (Fapt. Apost. 16, 1. 3). În epistolele pastorale ale s. Pavel să enumără însușirile ce trebuie să le aibă candidații de episcop și preot, dar nimica nu să amintește de vocațiune ori de atragere internă a respectivilor, ci numai de capabilitatea lor (1. Tim. 3, 1. 10; 2. Tim. 2, 2. Tit 2, 5—9). Biserica în legile ei determina destul de precis cu privire la materia vocațiunii preotești. Ea indică episcopilor, că la așazarea persoanelor preotești să fie cu băgare de samă, de persoanele acelea sănt apte pentru oficiul lor, ca așa să nu promoveze pe cineva care n'ar fi vrednic.

b) Chiemarea, vocațiunea veritabilă, în înțeleș activ, este prerogativa conducătorilor supremi ai bisericilor particulare, a episcopilor; ei au putere absolută a o săvârși. Aceștia, e prea firesc, că se folosesc de acest drept numai după ce s'au convins de aptitudinea celor ce au să fie înaintați în o treaptă ierarhică. Iar examinarea aceasta, din care urmează convingerea, să întâmplă conform legilor sau uzului în vigoare din o provincă bisericească.

Nu încapă nici o îndoială, că institutele de creștere teologică sănt chemate întâi să-și dea părerea asupra candidaților, căci în aceste institute ar trebui să să sădească în sufletul acestora iubirea de biserică și instituțiunile ei, iubirea de neam cu toate ce-i asigură existența. Aici să să producă în superiori convingerea că candidatul e vrednic de viitoarea lui chemare, deoarece părerea ce ar avea acesta despre sine ori alții despre candidat e de puțină importanță.

Nu mai cine timp mai îndelungat se pregătește pentru această dumnezească stare, primind de bunăvoie influența celor ce în cursul timpului au dat dovezi că sănt organe ale da-

rului dumnezeesc, numai un astfel de individ dă deplină garanție, că în viitor va fi bun ostaș al lui Cristos, cu zel și abnegațiune va paște turma încredințată lui povățuind-o spre tot ce e bine și adevărat.

Îndrumată poate fi o astfel de creștere însă, dacă în seminarii duhovnicul, profesorii; afară de seminarii, dacă preoții cari sănt păstori în singuratică comune; în urmă dacă părinții candidatului și toți credincioșii sănt pilde vii de împlinirea conștiențioasă a datoriilor față de Dumnezeu, de aproapele și față de sine înșiși.

Între împrejurări favorabile, ca cele descrise mai nainte, să întrebuintază toate mijloacele ertate de a îndupleca, a înfrânge sufletul rebel al candidatului studiind și îndreptând ce poșede.

Să întâmplă cazuri când unul dintre candidați se crede chemat spre cariera preoțască, simțește în sine atragere deosebită spre ea, vrea să se facă preot. Bine, dar această aplecare trebuie regulată ca să fie spre folosul lui, dar îndeosebi spre folosul acelora în al căror serviciu va fi el mai târziu.

Candidatul să aibă înainte de toate o *intențiune dreaptă*, adică o voință personală firmă, fără motive ce l-ar putea blama ori inferioare (bunuri pământești, ușurința stării etc.); el trebuie să fie convins că oficiul lui are scopul a preamări pe Dumnezeu. Această intențiune este un semn că respectivul e în stare să primească vocațiunea, nu că o are.

Mai departe să cere *știință*, ce să poate însuși de are cineva inteligență destul de puternică și cultivată. Aici pot să fie mai multe graduri și așa nu să poate și nici nu trebuie a pretinde dela toți candidații aceeaș măsură; ajunge dacă toți cunosc deplin învățătura bisericii fără a căuta la o pătrundere multilaterală și aprofundată a ei.

În urmă cine voește să fie preot trebuie să aibă un grad cât să poate de înalt de *sântenie*: Onestitate firească este minimul ce să cere dela preot, iar în ce grad de curățenie morală este cineva să hotărăște de darul dumnezeesc și conlucrarea omului, care din urmă variază după individualități.

Întrunind aceste condițiuni ceice sănt în serviciul bisericii vor avea curajul și tăria de a fi consecvenți în toate lucrările lor. Credincioșii cu respect și încredere se vor apropia de păstori lor. Atunci nu va fi râvnire și prigonire, din care urmează neașazare și tot lucrul rău, ci înțelepciunea de sus care este curată, apoi făcătoare de pace, blândă, plăcută, plină de milă și de roduri bune, fără îndoială și nefățarnică (Iac. 3, 16. 17).

(cl.)

Nou alesul episcop, protosinghelul Dr. Miron E. Cristea.

— Date biografice. —

Dr. Miron Elie *Cristea* s'a născut la 18 Iulie 1868 din părinți țărani fruntași, în viața încă, în Toplița-română, o comună mare din Ardeal, aproape de izvorul Murășului. Și-a început studiile în școala din satul nașterii, le-a continuat în liceul săsesc dela Bistrița și în cel românesc dela Năsăud, unde la 1887 a trecut bacalaureatul cu succes eminent. La 1890 terminând studiile teologice în seminarul „Andreian” din Sibiu a luat cu acelaș succes licența în teologie, dela comisiunea arhiepiscopiei Ardealului.

În 1890—91 a funcționat la școala primară dela Orăștie ca dascăl simplu, încredințat fiind de Conzistorul arhidiecezan dela Sibiu și cu conducerea aceleia în calitate de director.

Poporul și fruntașii din Orăștie și jur își reamintesc și azi cu plăcere de timpul petrecerii sale în acel centru românesc, fiind dl *Cristea* un muncitor conștient, care lua parte activă la toate mișcările ce țintesc spre înaintarea bisericii și a credincioșilor ei. În toamna anului 1891, la stăruința vestitului profesor și pedagog *Ioan Popescu* dela seminarul „Andreian” din Sibiu, l-a trimis Arhiepiscopul și Mitropolitul *Miron Romanul* la universitatea din Budapesta spre a-și completa cunoștințele și a-și lărgi orizontul vederilor, cari dela început tradau o judecată clară și desinteresată.

În curs de 4 ani a făcut în Budapesta studii din literatura germană, magiară și română, din psihologie și pedagogie, precum și din științele naturale.

Lă îndemnul său și sub conducerea sa a serbat tinerimea academică română la 1893 în stil mai mare și ca semn de recunoștință jubileul profesurii de 30 ani a profesorului de limba și literatura română dela universitatea din Budapesta *Alexandru Roman*.

În Mai 1895 a obținut titlul de doctor în litere la universitatea dela Budapesta, prezentând ca lucrare în scris o broșură de 5 coale în tipar, despre „Viața și scrierile lui Eminescu” (Eminescu ōlete 6s mūvei), care în partea I cuprindea până la lucrarea dlui Dr. Ioan Scurtu cea mai completă biografie a lui Eminescu, iar în partea a II-a a arătat înrăurirea literaturii germane asupra scrierilor lui Eminescu.

Îndată după absolvarea studiilor i-a încredințat fericitul Arhiepiscop și Mitropolit *Miron Romanul*, la 1 Iulie 1895 oficial greu și important de secretar al conzistorului arhidiecezan. După abia 7 luni de provizoriat a fost ales și întărit definitiv în acest oficiu, pe care l-a provăzut până în 30 Iunie 1902, dovedind zel, pricepere și conștientiozitate în toate afacerile ce i-s'au încredințat.

Pe lângă agendele secretariale a avut totdeauna și referada mai multor afaceri, atât bisericesti, cât și financiare, contribuind în măsură însemnată la înaintarea pe toate terenele a neamului său.

Îndeosebi merită amintire faptul, că lui i-s'a încredințat și rezolvarea grelei regulări a dotațiunilor parohiale și a statoririi sumelor, cu cari vistierea țării are a întregi venitele preoțimii pastorale.

Spre a isprăvi în mod mai expeditiv această uriașă lucrare, în urma înțelegerii dintre actualul Mitropolit al nostru *Ioan Meșianu* și ministrul *Dr. Iuliu Wlassics*, a fost trimis la Budapesta și acolo în secțiunea a II-a a ministrului cultelor a stat mai bine de 7 luni, muncind zi și noapte, atât acolo, cât și reîntors acasă, până la definitiva regulare a competențelor parohiale din cele aproape 100 parohii ale arhidiecezei ortodoxe române din Transilvania.

Aprofundând art. de lege XIV. din 1898, instrucțiunile ministeriale date întru executarea lui, și mai ales modul de aplicare a lor față de celelalte confesiuni din țară, dl *Dr. Cristea* a știut da clerului nostru arhidiecezan astfel de instrucțiuni legale, încât afacerea s'a finalizat spre mulțămirea deplină a clerului și a statului.

Rapoartele făcute în acest obiect către conzistorul arhidiecezan vor forma acte istorice pentru dezvoltarea mai nouă a bisericii române din patrie.

Superioritatea bisericască — recunoscându-i zelul și pricepera dovedită întru rezolvirea acestei afaceri — i-a exprimat mulțămirea specială prin concluzul conzistorului plenar Nr. 179—901, care începe astfel: „Plăcut atins de modul, cum ai executat P. O. D-Ta. ordinul conzistorului arhidiecezan dela 12 Februarie 1900 Nr. 1311 în calitate de referent al afacerilor întregirii dotațiunii clerului nostru din visteria statului, convingându-se mai departe conzistorul despre interesul și pricepera, cu care ai promovat această afacere, esoperând pe seama mai multor parohii înființate în diferite centre culturale — dotațiune corăspunzătoare, cari parohii fără această dotațiune ar fi rămas neocupate.... și în urmă mai având în vedere și acurateța și promptitudinea, cu care ai dus la bun sfârșit cauza aceasta a întregirii dotațiunilor față cu înaltul guvern al țării: — conzistorul arhidiecezan se simte îndemnat a-ți exprima pentru activitatea dezvoltată mulțămirea sa....”

Recunoștința, ce i-a arătat-o preoțimea ardeleană pentru uriașă muncă dezvoltată în favorul ei și pentru bunele servicii ce i le-a făcut, au stărnit în sufletul unor dușmani ai săi, invidia, care — în fața celorce judecă nepreocupați — înaltă pe cel invidiat și micșorează pe cel ce pizmucște.

Dela 1 Ianuarie 1898 până la 31 Decembrie 1900, adecă 3 ani, a fost redactor răspunzător al foii clerului ardelean „*Telegraful Roman*”, dând o deosebită atențiune afacerilor bisericesti și culturale. Articollii săi să caracterizează prin o deosebită claritate în expunere și o forță de argumente convingătoare. Cetiitorii i-au gustat cu multă plăcere. Preste tot dl *Dr. Cristea* a fost din timpul studiilor sale academice până azi un bun colaborator și sprijinitor nu numai al „*Telegrafului Român*” ei și al altor ziare în cari

a scris articoli de cuprins cultural, social, foite, rapoarte, corespondențe, studii și disertațiuni, cari colectate fiind ar fi de mai multe tomuri. Din toate transpiră un patriotizm cumpănit, o dorință ferbinte de-a înainta interesele bisericeii, care l-a crescut și a promova binele poporului, din sânul căruia a ieșit, lucrând astfel și în folosul patriei, din care poporul român formează o parte însemnată.

Dela așazarea sa în Sibiu a luat și ia parte activă la toate mișcările ce țintesc întărirea, înaintarea și înălțarea poporului și a credincioșilor bisericeii, năzuindu-se a isprăvi spre binele obștesc partea de muncă, ce i-s'a încredințat, și oferind sprijinul său moral și material tuturor instituțiilor și societăților culturale și sociale.

Este membru pe viață și bărbat de încredere al „Societății pentru crearea unui fond de teatru”, al „Reuniunii femeilor române din Sibiu”, al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” și dela 1901 membru suplent în comitetul central al acestei societăți, și membru ordinar al tuturor celorlalte Reuniuni românești. De prezent este și directorul despărțământului Sibiu al „Asociațiunii etc.” conducând cu zel afacerile, ce aparțin aici. Sub conducerea lui s'a ridicat numărul membrilor Asociațiunii încât despărțământul a ajuns în fruntea tuturor; s'au vizitat mai multe comune ținându-să pretutindenea prelegeri instructive pentru popor. În cari se combat patimi lăpăte, s'au dat povețe culturale, economice și de tot soiul, uneori însoțite de ilustrații. S'a înmulțit și averea. S'au întemeiat biblioteci populare și agenturi.

Mai mulți ani a stat în fruntea „Reuniunii române de muzică din Sibiu” ca prezident. Sub conducerea lui a trăit această Reuniune cele mai mărețe zile ale vieții sale. Frumoasele succese din anii 1906 și 1908 ale acestei Reuniuni din incidentul praznului compozitorului Ciprian Porumbescu, — se atribue în mare parte tactului și ostenelelor părintelui Dr. Cristea puse și pe acest teren. Averea acestei instituțiuni încă a sporit.

Nu spre a căuta un trai comod și trândav, nu spre a face nimic pe nici un teren, pretextând tact și precauțiune înțeleaptă, ci condus de dorul de a-și pune toate puterile în serviciul neamului și al bisericeii, — a îmbrățișat cariera spinoasă a călugăriei. Și anume în toamna anului 1897 a fost birotesit cetăț de către arhiepiscopul Miron Romanul, cu ocaziunea sfințirii bisericeii din Drăguș. În 1900 ipodiacon de către actualul arhiepiscop Ioan Meșianu, iară de ierodiacon a fost hirotonit Duminică în ziua Sfinților 3 ierarhi 1900. La 1901, în ziua de Sfânta-Maria-mică, a fost promovat arhidiacon, iară Sâmbătă la 23 Iunie v. 1902 a fost tuns intru monah de către arhimandritul *Augustin Hamza* în sfânta mănăstire ortodoxă română dela Hodoș-Bodrog.

Pe baza unor bune servicii făcute sfintei mănăstiri românești din muntele Athos a fost numele pă-

rintelui *Dr. Cristea* indus încă dela 1897 în șirul ctitorilor acelu șchit chinoyal, numit prodrom.

La 17 Mai 1901, reprezentanța fundațiunii marei mitropolit Andrei baron de Șaguna l-a ales secretar și referent al comisiunii, care administrează afacerile acelei fundațiuni. În această funcțiune, pe care o are domnul *Dr. Cristea* și azi, ținde a întări cu ajutoarele bănești, ce se votează, mai ales parohiile centrale și din orașe, unde sântem mai slabi. În sesiunea din 1902 l-a ales sinodul arhidiecezan asesor pe viață și salarizat în conzistorul arhidiecezei ortodoxe române a Transilvaniei în locul repausatului asesor *Nicolae Cristea*. În această calitate rezealvă afacerile bisericești și financiare ale rezortului său. În corporațiunea dela cărma afacerilor bisericești dovedește o ținuta independentă, căutând a apăra binele obștesc de multeori chiar cu espunerea persoanei sale, condus de principiul, că nu lăngușirea sfugarnică și vânărea după favoruri personale, ci purcederea calmă, izvorâtă din convingerea desinteresată și din dorul de-a sprijini totdeauna elementele mai bune și harnice, trebuie să fie misiunea unui bărbat, care dorește a lucra la întărirea bisericeii sale și care și-a pus de țintă, nu pândă după favoruri personale, ci promovarea binelui obștesc. Dela intrarea sa în serviciul bisericesc și până azi a fost deputat, atât în sinodul arhidiecezan, cât și în congresul național bisericesc.

Calăuzit de intenția de-a contribui la înmulțirea meseriașilor, a crescut din al său 2 tineri săraci din comuna sa natală, susținându-i și la școale superioare de meserii din Viena etc. Aceștia ajungând a fi calfe cu venite frumoase au stârnit în poporul din satul natal Toplița o vie mișcare spre îmbrățișarea meseriilor așa încât cu ajutorul măcelariului Ioan Mazare, a așazat preste 20 baieti din Toplița-română pe la diferite meserii în Sibiu, Săliște și Avrig, de cari s'a îngrijit câștigându-le stipendii, ajutoare și ajutorându-i însuși atât cu bani cât și cu sfaturi și povețe. Astăzi sunt toți așazați și cu pană. În 1907, a înființat cu mai mulți pretini institutul de credit „Vatra” din Cluj.

La sfințirea de școale și biserici cari la Români din Transilvania sânt adevărate festivități pentru un ținut întreg, precum și în excursiunile culturale, ce le face în numele „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, ca director al despărțământului Sibiu, a știut totdeauna să arunce sămânța celor mai alese învățături și povețe patriotice, prin disertațiunile și cuvântările sale, știind să insufletească ca puțini alții poporul care totdeauna îl ascultă cu drag. Pe unde a umblat a lăsat totdeauna cele mai bune impresii, poporul a rămas întărit pe decenii în dragostea de lege, iară organele administrative au rămas totdeauna plăcut atinse de străduințele, ce și le-a dat atât el cât și însoțitorii lui.

La conducerea pregătirilor și a lucrărilor pentru zidirea catedralei din Sibiu a luat parte foarte activă. În deosebi și-a câștigat mari merite la colecta făcută

în scopul adunării banilor delipsă care a dat un rezultat de circa 400.000 Cor. Asesorul *Dr. Cristea*, ca mandator al metropolitului, a alergat în diferite centre ca Sighişoara, Orăştie Cluj, Bistriţa etc., îndemnând în cuvinte calde preoţimea şi pe fruntaşi la aducerea de jertfe în favoarea bisericii.

Având a conduce, ca referent konzistorial, face-rea tuturor întocmirilor interne din biserică, a fost trimis de konzistoriu în o călătorie de studiu. Rezultatul studiilor sale a fost opul apărut în 1905 sub titlul „*Iconografia şi întocmirile din internul bisericii răsăritene*”. 318 pag. Sibiu. Tipogr. arhidiecezană. Această carte a contribuit mult la reînvierea vechilor tradiţii în ce priveşte zidirea şi întocmirea bisericilor, ceea ce era o mare trebuinţă. În cursul timpurilor mitropolia ortodoxă română a părăsit cu totul forma răsăriteană a bisericilor, iară internul a devenit o corcitură ruşinoasă. Cartea d-ului Cristea a produs un curent de îndreptare.

Pe lângă aceasta a mai scris multe broşuri.

1. „*Eminescu elete és művei*”. 1895. Tipografia Todoran. Gherla.

2. „*Alexandru Roman*”. 1825-1897, Material pentru biografia şi activitatea lui. Sibiu. Tipografia arhidiecezană. 1897. 31. pag.

3. O colecţie de „*proverbe, maxime, asămănături şi idiotisme*”. Sibiu Tipografia arhidiecezană, 1901. 279. pag.

4. Vro 30 „*cuvântări şi predici ocazionale*”.

Iară în zilele acestea a apărut în colaborare cu vicariul arhiepiscopesc *Dr. Ilarion Puşcariu* şi cu asesorul *Matei Voileanu* „*Istoricul catedralei dela Sibiu*”. Din 10 coale, cât cuprinde opul, *Dr. Cristea* a scris 7, deci partea cea mai mare.

În sinodul arhidiecezan dela Sibiu, ţinut anul 1908, a făcut propunerea primită unanim şi cu însufleţire pentru înfiinţarea unei mari „*bănci culturale*”, ai cărei acţionari să se mulţamească cu un dividend mic, iară profitul să se deie pentru scopuri bisericesti şi culturale. Cei mai de valoare fruntaşi români au promis sprijinul întru realizarea acestei idei.

Banca s'a şi întemeiat cu un capital societar de 600.000 Cor. şi în Mai 1909 şi-a început activitatea. *Dr. Cristea* a devenit preşedintele direcţiunii şi împreună cu ceilalţi membri a muncit şi munceşte şi vor munci mai mulţi ani fără nici o remuneraţiune.

Înfiinţarea băncii culturale i-au atras atacurile multor fruntaşi ai vieţii noastre publice, viitorul va dovedi că temerile ivite n'au fost îndreptăţite.

În ziua de Rusalii 1908 metropolitul l-a hirotosit protosinghel arhiepiscopesc.

Fiind *Dr. Cristea* în floarea vârstei biserica, poporul şi patria mai poate aştepta dela el bune servicii.

(Tel. Rom.)

Invăţătura bisericii ortodoxe

Unele sânt împachetate într'un fel de cutie, şi adică cât să poate de admirabil. *Ludovic Veuillot* ne descrie aceasta foarte frumos. El vorbeşte de o persoană, numită *Ieronim*, care călătoreşte. „*M-am băgat în o afacere neplăcută, grea, groaznică: am şi avut parte de rău, m'am ocupat cu lucrul acesta cu săcăire, sudori şi cu nesucces. Am combinat, am început din nou, am desnădăjduit. E imposibil a pune lucrurile la locul lor şi a nu le strivi, imposibil este a umplea golul şi a face să intre în şpetul acesta tot ce am scos de acolo*”. În urmă după sfortări îndelungate *Ieronim* reuşeşte să umple, să închidă şpetul şi se odihneşte în grădină. După aceea trece supt un catalpa, plantă din regiunile tropice, cu bogat frunziş primăvara şi cu flori mari de albeaţă frumoasă punctate cu roşu. Aceasta s'a întâmplat toamna. *Ieronim* ia o cutie cu un grăunţ de acest arbor, o deschide şi după ce i-a examinat interiorul începe să reflecteze.

Grăunţul catalpei e o nucă mică de care atârna două aripioare libere şi transparente, ce samănă cu ale libelulei (calul dracului). Fiecare cutie avea douăzeci până la treizeci de acestea. În momentul potriyit cutiile să deschid de vânt, grăunţul desface aripioarele, vântul îl duce unde vrea Dumnezeu să să nască catalpa. Pe *Ieronim* l-a făcut să reflecteze mai mult felul în care aceste grăunţe înaripate erau aşazate în cutia încă verde; fiecare avea celula tapisată cu vată în care aripioarele delicate, întinse cu multă îngrijire, erau sigure contra oricărei striviri. Aci nu era nici prea mult, nici loc pierdut, nici o îndoitură falză. *Ieronim* nu ştia cum să se mire de acest ambalaj, el care aşa mult se îngrijise de al său fără însă să reuşască. În ajun ar fi zis: E un joc al întâmplării, e geniul naturii; dar el înţelese că mâna lui Dumnezeu era prea vizibilă, începu să reflecteze, să se roage şi după o lungă luptă se converti.

C) Orcât de admirabile sânt armoniile în regnul vegetal, dar ele sânt întrecute în regnul animal.

a) Corpurile peştilor sânt în genere de o formă ca să poată luneca în apă. Ele au un organ într'adevăr minunat: este sacul plin de aer numit băşica înotătoare ce să află desuptul...colonei vertebrale şi care umflându-să ori desumflându-să, după plac, permite lăcuiitorului în ape, variind greutatea specifică, de a se ridica ori a se afunda ori a rămânea în echilibru.

Sânt şi peşti cari sar, d. e. somnul. Dacă le vine înainte un dig. barieră, ei răzimându-se de o stâncă îşi indoesc corpul în cerc şi îndreptându-l cu bruschetă se aruncă afară de apă la înălţime de patru până la cinci metri şi cad în curentul obicinuit după ce au trecut piedeca.

Echinii călătoresc la distanţe mari pe vapoare ori pe peşti mari de cari se acată cu ajutorul unor lame cartilaginease. După ce au ajuns la locul de destinaţie se desprind, părăsesc vehiculul şi vieţuesc în

largul lor pânăce le sosește momentul potrivit de reîntoarcere — ce să face în acelaș chip.

Din adâncurile cele mai mari ale mării s'au scos pești cari trăesc în orbie completă și totuș au ochi cari sânt dezvoltati normal. Spre ce scop în acest întunec? Iată răspunsul. Unele spețe au supt ochi place fosforescente, altele iarăș au asemenea lame deasupra coastelor. Acești lăcutoari ai nopții suptmarine au un fel de lăterne ca și minierii în galeriile lor întunecoase de cărbuni. Faptele acestea vorbesc de sine.

Ghimnotul, un fel de țipar destul de mare având câteodată lungime de doi metri, dă mișcări electrice așa de puternice că poate ucide oameni și chiar cai; el omoară dela depărtare peștii cu cari se nutrește — ce să explică foarte lesne, deoarece apa e bună conducătoare de electricitate.

β) *Paserea* e un fel de corabie aeriană înzestrată cu lopeți puternice. Ea poate plana în spaț numai dacă e ușoară; iar fiindcă ploaia ar putea s'o îngreueze, de aceea un fel de zmaț face că penele ei sânt impermeabile.

Dar nu ajunge a zbura numai, ci trebuie și a se nutri. Cum să poată distinge din înălțimile aerului grăunțul, insecta cu care să hrănește paserea? Văzul ei e cât să poate de penetrant. Dela mai mulți kilometri șorecarul vede șopârta, șoarecele ce va prinde; de foarte departe vrabia recunoaște grăunțul ce are să-l ia de pe pământ. Pare că paserile își pot acomoda ochiul după distanțe diverse comprimându-l mai mult ori mai puțin.

Păserile ce viețuesc în apă au picioare foarte lungi, care le permit să umble în apă fără a-și uda aripile. Ciocul lor lung vârat într'un grumaz lung să întinde înainte ca să caute hrană din elementul lichid. Celece scobesc în arbori, ca ciocănitoarea, au cioc tare și ascuțit.

Cât de admirabil e instinctul ce mână pe pasări să-și facă cuib cu atâta artă, un fel de leagăn unde să-și depună ouăle și să-și crească puii!

γ) *Insectele* încă merită atențiune.

Fluturul trăește din sucii florilor. Spre acest scop el are o trompă care e mai lungă ori mai scurtă, dupăcum calicea florilor de unde trebuie el să-și scoată hrana e mai adâncă ori nu. Detaliu curios: când nu are trebuință de trompă o poate învălui și face ca un sul.

Toate insectele nu-și află hrana gata ca fluturul. Multe sânt silite să arunce mreja în care cade pradă din care trăesc. Păianjenul dezvoltă în construcția pânzei lui oarecare artă. Între alte adaptațiuni vrednice de remarcat este structura firelor ce compun rețeaua acestei curse. Fabre zice: „Examinați cu microscopul aceste fire ce sânt aproape nevăzute; ele sânt torsături foarte strânse ce samănă cu îndoiturile elastice ce industria face din firele de alama”. În urma acestei dispoziții pânza păianjenului să lungește ori scurtează după mișcările desordonate ale prăzii. Mai

mult, aceste fire îndoite, deși de fineță extremă, sânt găunoase și pline de lichid cleios ce iese din cleiul păreților și de care să prind insectele la cea mai mică atingere. „E o privescătoare uimitoare”, scrie Fabre.

Ceiuța albinei e construită în chipul de a da cel mai mare loc posibil cu cea mai mică cheltueală de muncă și material. Așa rezolvă ea o problemă ce aparține părții transcendente a matematicelor, așa-numită *maxima și minima*. Care geometru a învățat pe albină însușiri așa de solide? „Ele lucră foarte geometric fără să cunoască geometria — zice Reid — aproape ca un copil care învățând manivela unei flashete face muzică bună fără să fie muzician”.

δ) Omul și alți reprezentanți ai regnului animal.

N'am fi compleți în espunere de n'am privi mai aproape pe om și cele mai înalte reprezentante ale regnului animal.

Ce surprinde îndeosebi este că cea mai mare parte a ființelor de care vorbim cunosc după miros hrana ce le convine. Esperiența a învățat pe om ce-i poate prii pentru susținerea vieții. Animalul are numai nasul cu care să conducă în alegerea substanțelor menite lui spre hrănire, iar acest nas îl povățuește infalibil. Aceasta e faptă foarte cunoscută. Cănele nu recurge la vegetale pentru subzistența sa; totuș există o iarbă ce-i este folositoare: pirul, numai pentru acesta are el plăcere. Cum să explică această coincidență? Nu să observă aici o cumintenie atentivă și prevăzătoare?

(Urmează).

Mulțămită publică

(Continuare)

Nr. curent 108. Nr. colectei 174. Damaschin Botoș, econom Comoriște 40 f. Achim Botoș, cojocar 1 c. Ianăș Botoș, econ. 40 f. Floarea Botoș, econ. 20 f. Cata Botoș, econ. 20 f. Achim Luca Ticu, econ. 2 c. Iancu Botoș, econ. 3 c. Brândușa Botoș, econ. 2 c. Achim Grâma, comerciant 1 c. Cata Grâma, comerciantă 1 c. Anghelina Jian, inv. 1 c. Nr. curent 111. Nr. colectei 234. Teodor Popovici, preot Brebul 10 c. Dr. Petru Mladin, medic 20 c. Grigorie Pocrian, not. com. 10 c. Floarea Ivan, inv. 10 c. Nicolae Păcurariu epitrop 10 c. Dimitrie Zgârcea, crâșnic 10 c. Iulian Vuç, econ. 4 c. Dimitrie Roșca, econ. 1 c. Petru Păcurariu, econ. 3 c. Nicolae Draghici, econ. 4 c. Ioan Ișfan, econ. 1 c. Nicolae Maidan, econ. 1 c. Dimitrie Dalea, econ. 2 c. Ioan Albu, econ. 1 c. 20 f. Petru Madina, econ. 2 c. 80 f. Nr. curent 114. Nr. colectei 264. I. Velovan, presbiter Ruszkabánya 2 c. Nr. curent 119. Nr. colectei 128. Nicolae Popoviciu, preot Omolija 2 c. Eufrozina Popoviciu 2 c. Delea Popoviciu 1 c. I. P. S. I. Papp, Episcop Arad 100 c. George Liuba, inspector de postă Budapesta 4 cor. Axentie Balian 20 c. Nr. curent 129. Nr. colectei 467. Tit Bud, vicar, M. Sziget 5 c. Nr. curent 130. Clubul Român Viena 10 c. Alexandru Barbu 5 c. George Vitentiu 5 c. Nicole Sandulovicu 5 c. Dr. Lazar Popoviciu 10 c. Nr. curent 130. Milan Milcoviciu 10 c. Teofil Gramatovici 5 c. Alexandru Lupughian 20 c. Nr. curent 132. Nr. colectei 329. S. Biserică gr. ort. rom. Stamora-rom 5 c. V. Popoviciu, preot 2 c. Pavel Rămneanțu, inv. 1 c. Teodor Popoviciu, inv. penz. 2 c. Nr. curent 133. Nr. colectei 283. Epitropia bis. gr. ort. rom. Dognecea 100 c. Nr. curent 134. Nr. colectei 65. „Olteana” societ. pe acții Alsó-Vist 50 c. George Borea, notar 2 c. Ioan M. Șandru 2 c. Ioan Stanciu, preot 2 c.

Pavel Monia, preot Steza-Cartișoara 1 c. Dionisi Stanciu, propr. Alsó-Vist 2 c. Vasile V. Muscat, procur. Sâmbăta infer. 1 cor. Sofronie Mogos, paroh gr. ort. rom. 1 c. Valeriu Literat, paroh gr. ort. rom. Luța 1 c. Nicolae Borzea, cassar Vista inf. 1 c. Aurel Borzea, contabil 1 c. Nr. curent 135. Nr. colectei 219. Biserica gr. ort. rom. Plavișevita 1 c. Biserica gr. ort. rom. Tisovița 1 c. Nr. curent 137. Nr. colectei 198. Biserica gr. ort. rom. Dalboșeț 20 c. Nr. curent 138. Nr. colectei 111. Iuliu Nedici, paroh Percosova 20 c. Lazar Mircea, inv. 3 c. Nicolae Cris, econom 4 c. Iosif Margan, econom 2 c. Costa Mercea, econ. 10 f. Floarea Coteș, econ. 10 f. Atanasie Bojinca, econ. 19 f. Maria Laza, econ. 10 f. Ardelean P. Ionescu, econ. 20 f. Isac Marian, econ. 20 f. Gavrilă Marian, econ. 20 f. Nr. curent 140. Nr. colectei 267. Cu tasul in s. biserică Valeaboul 9 c 60 f. Valeriu Nicolauciu preot 1 c. Gligorie Lața, inv 70 f. Nr. curent 141. Nr. colectei 87. „Sebeșana cassă de păstrare Caransebeș 50 cor. Nr. curent 142. Nr. colectei 425. Dr. Iosif Gall, mare proprietar Lucareț 30 c. Nr. curent 143. Nr. colectei 341. Biserica gr. ort. rom. Lighed 10 c. Nicolae Chicomban 3 c. Valeriu Popoviciu, propr. 3 c. Persida Popoviciu, propr. 2 c. Gregoriu Murariu, comerciant 1 c. Versavia Murariu, comerciant 1 c. Alexandrina Chicomban, preoteasă 2 c. Nr. curent 145. Nr. colectei 209. Versavia Cârțan, econ. Lunca-șița 40 f. Floarea Badescu, econ. 40 f. Calina Muntean, econ. 20 f. Iosif Badescu, econ. 10 f. Magdalena Badescu, 10 f. Elisaveta Ciortan, econ. 08 f. Eva Ciortan, econ. 20 f. János Ciortan, econ. 20 f. Maria Serbescu, econ. 20 f. Ana Fiat, econ. 40 f. Ana Raescu, econ. 20 f. Maria Siartan, econ. 10 f. Iancu Badescu, econ. 20 f. Petru Serbescu, econ. 40 f. Dochia Badescu, econ. 18 f. Pantalemon Armosu, econ. 40 f. Nicolae Lazarescu, econ. 40 f. Biserica gr. ort. rom. 4 cor. Nr. curent 146. Nr. colectei 116. Aureliu Popoviciu, preot St. Janăș 20 c. Nr. curent 147. Nr. colectei 99. Avram Corcea, paroh Coștei 500 c. Mihail Corcea, proprietar 5 c. Roman M. Corcea 5 c. Eva Corcea 5 c. Carolina Corcea 5 c. Silvia Corcea 5 c. Nicolae Corcea, comerciant 50 c. Păun Schiopu, econ. 5 c. Nistor Novac, rotar 5 c. Ion Novac, econ. 4 c. Teodor Novac, econ. 5 c. Ioan Pită, 1 c. Iosim Iencea, econ. 2 c. Patrichie Rămneanțu, învățător 100 c. Nr. curent 147. Nr. colectei 99. Ilia Iencea, econ. Coștei 2 c. Neda Meogan, econ. 2 c. Ioan Meogan, econ. 3 c. Vasilie Meogan, econ. 2 c. Constantin Miloia, econ. 3 c. Avram Juica, econ. 2 c. Iosim Pită, econ. 1 c. Păun Juica, econ. 1 c. Petru Novac, econ. 2 c. Nicolae Tera, econ. 2 c. George Iencea, inv. penz. 1 c. Nistor Urechie, econ. 10 c. Elena Urechie, econ. 10 c. Ioan Iova, econ. 1 c. Avram Anca, econ. 2 c. Ioan Maleta, econ. 1 c. Nicolae Imbroane econ. 10 c. Nicolae Rocsă, econ. 2 c. Juliana Rocsă, econ. 2 c. Ioan Urechie, econ. 2 c. Ilia Urechie, econ. 1 c. Meilă Fera, econ. 1 c. Martin Treica, econ. 2 c. Teodor Maleta, econ. 2 c. Matilda Corcea, comerc. 100 c. Nr. curent 148. Nr. colectei 130. Biserica gr. ort. rom. Petrovoseia 200 c. Ioanichie Neagoe, paroh 10 c. Petru Murgu, paroh 5 c. Nr. curent 149. Nr. colectei 449. Dr. Vasile M șter, adv. Sasc-Montană 100 c. Nr. curent 150. Nr. colectei 284. Nedesf, proprietar Reșița 3 c. Nedesf, inginer Doman 3 c. Biserica gr. ort. rom. Doman 50 c. Ioan Oprea, preot 50 c. Aurel Gherguță, inv. 5 c. Traian Ionașcu, jude com. 1 c. Adam Micloșină, econ. 2 c. Traian Sirbu, ospătar 2 c. Petru Milotin, econ. 2 c. Martin Purcarița, econ. 1 c. 60 f. Nr. curent 150. Nr. colectei 284. Marius Colojoară, jurat com. Doman 3 c. Iulius Colojoară, Turcin 1 c. Irimia Gerguța, econ. 1 c. Martin Gherguța, ospătar 2 c. Soția Ana 1 c. Martin Ranțu, oncar 40 f. Petru Franțu econ. 1 c. Ioan Oprea iunior, econ. 5 c. Iosim Barbu, oncar 1 c. George F. Paulică 2 c. Pascu Colojoară, econ. 1 c. Vasilie Purcarița, econ. 1 c. George Col. Iova, oncar 1 c. Mihai Gherguța, econ. 2 c. Nr. curent 151. Nr. colectei 207. Biserica gr. ort. rom. Lapușnicel 2 c. Nr. curent 152. Nr. colectei 348. Biserica gr. ort. rom. Tolvadia 5 c. Colectat cu un tas separat 3 c. 2 f. Cornelia și Florica Coșariu 2 c. Nr. curent 153. Nr. colectei 320. Biserica gr. ort. rom. din Racovița 10 c. Vichentie Murariu, paroh 10 c. Antonie Peia, inv. 2 c. Nr. curent 154. Nr. colectei 349. Stefan Tăran, paroh Voiteg 2 c. Filip Metei, pictor N. Bocșa 2 c. Slift Calmaș Voiteg 1 c. Nedesf., notar 2 c. Biserica gr. ort. rom. 2 cor. Andrei Ciolac, episcop 2 c. Gligor Ardeleanu, econ. 2 c. Nr. curent 155. Nr. colectei 68. „Păstorul“ inst. cred. Timișoara Fabr. 20 c.

Nr. curent 156. Nr. colectei 155. Biserica gr. ort. rom. Racașdia 100 c. Aurel Ciulin, preot 1 c. Maroș Simeon, not. com. 2 c. Pau Moța, econ. 20 f. Mioc Bufan, econ. 1 c. Pau Pența, econ. 1 c. Iosif Pala 20 fileri, Petru Balea 20 tleri.

(Urmează).

Știri

Conzistoriu mitropolitan, supt presiulul I. P. S. Sale Mitropolitului *Ioan Meșianu*, s'a ținut Marți la 1 l. c. Tot atunci nou alesul episcop a făcut examenul canonic.

Chestia mănăstirilor. Comisia încredințată cu afacerea despărțirii mănăstirilor românești de cele sârbești ș'a terminat lucrările pertractând aproape două săptămâni supt presiulul P. S. Sale episcopul Ioan I. Papp. E nădejde că să va ajunge la înțelegere pacifică cedând Sârbii Românilor o mănăstire dintre cele două care sânt subiectul certei.

Promovare. Dl. *Onisifor Ghibu*, cunoscut prin multele sale publicațiuni de interes cultural, a fost promovat doctor în filozofie la universitatea din Jena.

Hrana țaranului nostru. Medicul veterinar Manolescu din București a făcut cercetări asupra hranei țaranului român și a aflat că țaranul de acolo, mare mic, abia mănăcă pe an 3 kg. carne. Un Englez din Londra mănăcă într'un an 180 kg. carne, Francezul din Paris 97 kg., Neamțul din Viena 67 kg., cel din Berlin 63 kg., Italianul din Milan 65 kg. De ce intelectualii noștri nu caută să învețe pe țaran că hrănirea corăspunzătoare dă viață și putere unui popor? Ei îl cunosc numai când au daraveri, care nicicând nu sânt în folosul esuziv al țaranului.

Telegraf de buzunar. Profesorul italian Cerebotani care a inventat mașina de a scrie la distanță (telescripton), a inventat acum un receptor mic portativ de telegrafie fără sarmă. Acest telegraf să poate aplica mai vartos în telegrafia militară, unde să pot primi și transmise ordinele dela un post de telegrafie orăruu detașament sau orăruu soldat trimis în recunoaștere s'au însărcinat cu o misiune. Raza transiterii e de 30—40 km.

Necrolog. Sâmbătă în 28 Noemvre a. c. a fost înmormântat locotenentul i. r. *Nicolae Târziu*, care ajunsese vârsta de 56 ani și ca bun Român a dat alcașă creștere fiilor săi. Fie-i memoria binecuvântată!

Moarte de frică. * Principele Borzo fiul lui Nicolae de Este peste Ferrara (pela mijlocul veac. 15.) suferia de friguri. Medicii, după ce încercară toate mijloacele înzădar, fură de acord, că numai o surprindere extraordinară de bucurie sau de spaimă mai poate ajuta. Bolândul de curte Gonella, care iubia foarte mult pe principe se decise a-i procura acea surprindere. Și adevă, după ce ordinase mai nainte murarului a fi gata cu luntrea de scăpare, umblând cu principele la preumblare pe fărmerul apei, deodată îl împinge în apă. Principele a fost scăpat de înecare și și lecuit de friguri; dar peliângă toate acestea bolândul a fost judecat la moarte pentru cutezanța sa neobișnuită. I-s'a cam lăsat însă timp și ocaziune a fugi, ceea ce și face fugând la Padua. Mai târziu s'a întors îndărăt fiind primit cu mare alai. Principele, sub pretest a executa sentința de mai nainte, voește a-i face și el o surprindere bolândului și adevă în momentul din urmă pe eșafod, în loc de a-i tăia capul, a-l uda numai cu apă rece. Așa a și fost. Dar Gonella în decursul acesteia a murit de frică fiind plâns de toți locuitorii.

Naiv. * Iacob I. regele Scoției, umblând incognito prin țară, ajunge odată a avea de lucru cu doi tâlhari. Din acea primejdie îl scapă un ziuăș sârman, care îl primește în casa sa, îl ospătează, odihnește și dimineața singur îl petrece o cale bună, spre oraș, ca să-l scape de tâlhari. Pe cale îl întrebă Iacob, că ce dorință mai mare ar avea. Ziuășul îi răspunde, că de-ar fi odăile unde lucră ale lui

* Trimise de preotul N. Jurca din Cires.

ar fi cel mai fericit om din lume. Iacob îi spune apoi că el e un arendaș din Pallengich, dar și oficianț de curte și Duminică să vină la curte și să întrebe de arindaș. Curtenilor le ordinase că pe întrebător să-l conducă la el. Iacob, după ce i-a arătat toate ducându-l dintr-o chilie într'alta, îl intrabă că voește să vadă și pe regele. Ziuașul s-ar bucura foarte dacă ar fi cu puțință, dar cum l-ar putea cunoaște din atâția domni. „Foarte ușor”, îi zice regele. „Toți domnii stau cu capetele descoperite, numai regele nu.” Cu aceasta îl duce în sala unde erau toate notabilitățile adunate. După ce se uită ziuașul mirat la toți, regele îl întreabă: „Nu vezi încă pe regele?” „La Dumnezeu meu nu. Ori eu ori dă, că numai noi doi sântem cu capetele acoperite”. Iacob l-a donat cu bunul poftit cu o singură condițiune, că de câteori va trece el sau următorii lui pe acolo, atât cel dăruit cât și următorii lui să-i ese spre întimpinare cu vase de lut pentru beut apă și lavor de spălat.

Concurs

Pentru întregirea definitivă a postului de *învățător* la școala confesională gr. or. română din **Bogodiniț**, protopresbiteratul Bisericii-albe, să escrie concurs în termen de 80 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană”.

Emolumentele sânt:

1. Salar în bani gata 1000 cor.
2. Scripturistica 10 cor.
3. Pentru conferință și adunarea generală 20 cor.

4. Locuință liberă în edificiul școlii cu 3 chilii, cină, cămară, celari, cină de vară, grajd cu grădină.

5. Două jugere de pământ, pentru care alesul are a purta sarcinile publice.

Pentru servicii prestate în alte comune nu să acordă nici un emolument.

Concurenții vor fi aduși numai indivizi cari posed 4 clase gimnaziale ori civile și știu conduce și înfința cu școlari și adulți cor vocal în comună.

Alesul are a purta cantoratul în și afară de biserică, a instrua tinerimea școlară în cântarea bisericească și a înfința cu ei cor bisericesc, și este îndatorat grătit a lua parte la înmormântări, și a compune socoata cultului și a bisericii pe lângă o remunerațiune din cassa sfintei biserici de 10 coroane.

Ceice nu vor intruni aceste condițiuni nu să vor admite în candidare.

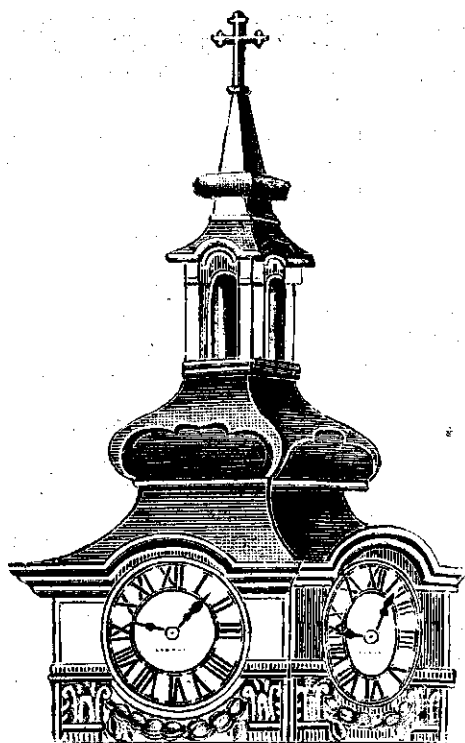
Recurenții la acest post au să-și înainteze recurses lor, adreseate Comitetului parohial din Bogodiniț — Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral din Biserica-albă — și să se prezinte odată în sfânta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic, dar nicidecum în ziua alegerii.

Bogodiniț, din ședința comitetului parohial ținută în 5/18 Octomvre 1908.

1—3 [64]

Nicolae Corean m. p.
not. com. par.

Pavel Vițan m. p.
preot, ca preș. al com. par.

OROLOAGE

pentru turnuri bisericesti

in executare solidă precum și repa-

ratura acestora prevede sub garanție

Friederic Grochowina

orologier și mehanic

în Caransebeș.

Casa institutului pedag.-teol. diecezan Telephone 31

17—26 [1]